

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every

Vol. 135

JAFFNA, FRIDAY, 3RD JANUARY, 1975.

No. 1

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

Secures a Doctorate

Miss Kunchithaleelavathy Sinnatambe, of the Colombo Campus of the University of Sri Lanka, has obtained the degree of Ph. D. in Chemistry of the Sussex University. She has now resumed work at the Colombo Campus. She is a daughter of Mr. S. Sinnatambe and the late Mrs. Sinnatambe of Vaddukoddai, and an Old Girl of Jaffna College.

The Federal Party Celebrates its Silver Jubilee

The Federal Party Celebrated its Silver Jubilee at a very largely attended public meeting, held on the 18th December, 1974, at the Ramakrishna Hall, Wellawatte. It was presided over by the President of the Party, Mr. A. Amirthalingam, and commenced with a welcome song by Mrs. Mangayarakasi Amirthalingam. The title of "Mootharinjar" was then conferred on Mr. S. J. V. Chelvanayagam, the Leader of the Party, by Mr. S. Thondaman, President of the Ceylon Workers' Congress, and a 'Ponnadai' was presented to him by Mr. V. Anandasangari, M. P. for Kilinochchi.

A book entitled 'Tamil-amirtham,' narrating the political biography of Mr. Amirthalingam, was released by Mr. C. Rajadurai, M. P. for Batticaloa and the first copy was bought by Mr. V. S. Thurairajah. Another book on the late Mr. Sivakumaran was released by Mr. S. Kathiravetpillai, M. P. for Kopay, and presented to his parents.

In addition to those mentioned above, Mr. Chelvanayagam also addressed the gathering.

The F. P. has planned to hold its Silver Jubilee Celebrations also in the Northern and Eastern Provinces.

Wedding

St. John's Church, Chundikuli, was the scene of a pretty wedding on Saturday, the 28th December, at 4 p. m., when Mr. Charles Navaratnarajah, a son of Mr. J. C. Charles, retired Vice-Principal of Jaffna Central College, and Mrs. Charles of Nallur, led to the altar Miss Harriet Indrani Chelliah, the only daughter of Mr. J. T. Chelliah, Vice-Principal of St. John's College, Jaffna, and Mrs. Chelliah, Principal of Chundikuli Girls' College. The Rev. A. J. C. Selvaratnam officiated at the solemnisation and the Ven. J. J. Gnanaprasadam, the Archdeacon of Jaffna, offered the special prayers. The Rev. J. J. Ratnayagam preached the homily. A reception followed at the bride's residence.

A PRAYER FOR THE NEW YEAR

O Lord, our only Saviour, we cannot bear alone our load of responsibility; up-bear us under it. We look without seeing unless Thou purge our sight; grant us sight. We read without comprehending, unless Thou open our understanding; give us intelligence. Nothing we can do unless Thou prosper the work of our hands upon us; "O prosper Thou our hand work." We are weak; of weakness make us strong. We are in peril of death; come and heal us. We believe; help Thou our unbelief. We hope; let us not be disappointed in our hope. We love; grant us to love much, to love ever more and more, to love all and most of all to love Thee. Grant this, we humbly beseech Thee, for the sake of Christ Jesus our Lord. Amen.

Christina G. Rossetti.

WCC urges Uruguay to correct "False, Defamatory" Statements

The World Council of Churches has taken strong exception to "false and defamatory references" to the WCC contained in a decree issued by the Uruguayan Government on December 5. Unless these statements are corrected within 15 days, the World Council reserves the right to take legal action.

Dr. Alan A. Brash, Deputy General Secretary of the WCC, sent a cable to President Juan Bordaberry on December 16 protesting statements about the Council in a government order shutting down the publication *Mensajero Valdense*, an official organ of the Waldensian Evangelical Church published in Paysandu, Uruguay.

Dr. Brash held these statements to be a violation of the right to religious liberty sanctioned by instruments of the United Nations and the Organisation of American States (OAS), which have been ratified by Uruguay.

According to the Uruguayan Government decree, the World Council of Churches promotes subversive activity at world level. Until 1972, said the decree, it was led by "the North American Marxist C. Blake" and now was led by "Mr. Philips (sic) Potter, who propagates chaos and anarchy as the means for social change, invariably favouring Marxist subversion on the five continents."

Specific reference was made in the government decree to an editorial in the July 1974 issue of *Mensajero Valdense* mentioning the economic aid given by WCC-related churches to groups in Uruguay, Chile, Vietnam and Africa. The Waldensian publication was, therefore, held to have aided and abetted "those who practice armed subversion on the national territory." (The Waldensian Church in Uruguay is not a member of the World Council of Churches.)

In his cable to President Bordaberry, Dr. Brash also urged respect for the religious liberty and freedom of expression of churches and individuals in Uruguay, whether they are related to the WCC or not. E. P. S.

OBITUARY

The death occurred with tragic suddenness on Wednesday, the 18th December, 1974, at her residence in Araly of Elizabeth Gnanapooranam Mailvaganam, the wife of the late Mr. G. K. Mailvaganam, retired teacher of Jaffna Central College. The cause of her death has not been yet definitely ascertained. Her body was found in the morning of Friday, the 20th December, fallen on the back verandah of her house. It is thought possible that she died of natural causes; but still the possibility of murder has not been ruled out. The results of the examination of her skull by the Government Analyst are awaited.

She was a daughter of the late Mr. & Mrs. S. V. Vythilingam of Pandaterruppu and was 84 years of age. She had her education at the Uduvil Girls' School. She was noted for her strength of character, generous nature and a strong faith in the Lord.

The funeral took place on Saturday, the 21st December, the service at home being conducted by the Rev. S. N. Sugunanathan. Mr. S. J. Manickam, worker in charge of the Araly Church, paid a tribute to her life. Her remains were then interred at the Araly Church cemetery, the committal rites being performed by the Rev. Mr. Sugunanathan, assisted by Mr. Manickam.

The deceased lady leaves behind Mr. & Mrs. A. J. Mahendran Mailvaganam, Mr. & Mrs. Mahesan Mailvaganam, Mr. & Mrs. Gnanendran Mailvaganam (sons and daughters-in-law); Mr. & Mrs. A. Mathiaparanam (son-in-law and daughter); Mr. B. V. Ariaratnam (brother); Mrs. Sornam Amirthalingam, Mrs. Parimalam Ponnusamy and Mrs. Athisayam Anandarajah (sisters); several grand-children; and a large circle of friends and relatives to mourn her sudden death.

THESE 150 YEARS:

Reflections — II

(Contd. from the last issue)

Complementary to the idea of life-long education is the concept of the learning society. The work of the full-time school has to be balanced by "the school-without-walls," or "the village as school." The work of the school gets relevance by being integrated in the life and work of the community — may be through study-cum-service projects. The adoption of a farm, a factory, a ship, an entire village can be mutually educative for both parties. Other educational resources can be the Council House, the Courts of Law, the Port, the Market, the Cooperative. If for some, school learning is the answer, for many it is self-learning from the surroundings; and for all, direct experiences in the world of work help in informed choice of careers.

The fuller answer to the problem is to be found in developing Adult Education programmes, whether for university graduates, secondary school leavers, or school drop-outs and kept-outs. Not only will education at the adult stage meet the vocational needs that may arise then, it is at that mature age that some persons free themselves from the limitations and miseducation of traditional schooling. Education as a process of liberation for social justice! Education for 'conscientization' (awareness-building)!

The challenge then to the Protestant Christian Schools, heirs to a great tradition of pioneering service in the field of education in Sri Lanka, is to readjust themselves to the demands of this age. So far as the North is concerned, they would do well to come together in a regional co-ordinating council — to plan a strategy of development and transformation so that they are able to make a more dynamic contribution. However, it is the Study Institute and Navajeevanam that between then can serve as means of providing non-formal educational programmes on a mass scale, initiate new forms of education answering to the needs of a new social order, and sponsor the publication of books on modern subjects. In this wise, we may be able to amply fulfil the dreams of the founding fathers of 1823, made more real by a fresh prophetic vision of the emerging conditions of the fourth quarter of this century.

K. Neeiah

உதயதாரகை

UTHAYATHARAKAI

Estd. 1841

தினந்தவ வார இதழ்.] [வேளாளதோறும் வெளிவருவது.
"நதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குலத்துக்கும் இழிவாம்"

மார்ச் 135] 3 — 1 — 1975 [இதழ் 1

சேமமாய்ச் செல்ல

1974 கடந்து போயிற்று. இல்லை, நாம் அதைக் கடந்து வந்து விட்டோம். அதில்தான் எத்தனை அனுபவங்களைப் பெற்றோம். இராச்சியங்கள் தத்தளித்தன. சாதிகள் கொந்தளித்தன. நிலைகள் மறைந்தன. நாடுகள், நகரங்கள் சோபை இழந்தன. இயற்கையின் சதிகள் பல. பஞ்சமும் பசியும் பல்வேறிடங்களில் நிலை விரித்தாடின. பட்டினியாலும் யுத்தப் படைக்கலங்களாலும் மானிடவர்களுக்கான அனாதைகள்.

அவற்றின் மத்தியிலும் நிவாரண வேலைகளும் திட்டங்களும் பெருகி, மக்கள் அனைவரும் கவனத்துக்குரியவர்கள் என்ற எண்ணம் வளர்ந்தது. மக்களின் சுதந்திரமும் நல்வாழ்வும் கவனம் பெற்றன. அவற்றுக்கான போராட்டங்கள், பேச்சுக்கள் பெருகின.

பொருளாதாரநிலை மந்தமடைந்தாலும், தொழிற் பஞ்சமும், உற்பத்தியிற் பாதிப்பும் ஏற்பட்டாலும் மாற்று நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. உலகம் நம்பிக்கை இழந்துவிடவில்லை. சீராக வழிகள் காணப்படுகின்றன.

1975-ல் காலடி வைத்துள்ளோம். முன்னோ இருப்பன தெளிவாக யில்லை. பெருகி வரும் மக்கள் தொகைக்குப் போதிய உணவில்லை. உற்பத்தி பெருகும் மார்க்கமில்லை. இயற்கையும் சாதகமாய்த் தென்படவில்லை. எப்படியாகும் என்ற அச்சம் தோன்றுகிறது.

குபேர நாடுகள் சூன்ருகின்றன; எண்ணெய் நாடுகள் செழிக்கின்றன. சகடக்கால் போன்றதல்லவா செல்வநிலை! சுகவாழ்வுக் காலவைகளில் மக்களின் கவனம் அதிகமடிகமாகச் செல்லுகின்றன.

ஆளுவார், ஆளப்படுவோர் நிலையில் மாற்றம். விடுதலை இயக்கங்கள் மலிகின்றன. இசைந்துபோகும் மனப்பாங்கு மலிகின்றது. மனித உரிமைகள் மதிப்புப் பெறுகின்றன. நம்பிக்கை இழக்க அவசியமில்லையெனக் காணப்படுகிறது.

ஆனாலும், பசியும் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஒரு பக்கம் ஆதிக்கமும் தட்டிப் பறிக்கும் பழக்கத்தையும், குழப்பங்களையும் ஏற்படுத்தாமலில்லை. ஒழுக்கமும், கட்டுப்பாடும் வலுவழிக்கின்றன. சமூக நதி தாழ்வடைகின்றது.

அதனால் எதிர்காலம் ஐயமும், அச்சமும் நிறைந்ததாய்க் காணப்படுகிறது. ஆனாலும், கடந்து போகவேண்டியவர்களே நாம். சேமமாய்க் கடக்க வழியுண்டா?

இவையனைத்துக்கும் மேலாக வல்லமையுள்ள கடவுளின் கிரியைகள் என்றும் உண்டு. அவற்றால், அவற்றில் நமக்குள்ள உறுதியான நம்பிக்கையால், நாம் துணிவுடன் முன்னேறலாம். 'என் சமூகம் உனக்கு முன்பாகச் செல்லும்' என்பது கடவுள் வாக்கு, 'எனக்கு ஒத்தாசை வரும் பர்வதங்களுக்கு நேராக என் கண்களை ஏறெடுத்துப் பேன்.' அப்போது, எப்போதும் எதிலும் காக்கப்படுவேன் என்பது எபிரேய பக்தனின் அனுபவம். 'கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படுவதில்லை' என்பது கிறித்தவ பக்தர்களின் அனுபவம்.

பெருமறை பெய்து, பெருவெள்ளம் வந்து எங்கும் அழிவுக் கூக்குரலும் காணப்பட்டாலும், கடவுளில் நம்பிக்கையாயிருந்த மக்கள் விசுவாசப் பேழையில் அரராத்த பர்வத உச்சியில் சேமமாய்த் தங்கித் தப்பினதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

திசை கெட்டு, வாழும் நல்வழி தவறிச் சீர்கெடும் நிலையிலிருந்து மக்களுக்குச் சீராய் மலையில் நியாயப் பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்டு, மக்கள் இழந்த மகிமை பெற்றுக் கடவுளின் மக்களாக வாழ வழி வகுக்கப்பட்டது.

ஆலய வழிபாட்டின் மூலம் கடவுளின் பரிசுத்தத்தையறிந்து, தம்மையும் பரிசுத்தராக்கும் மார்க்கம் சீயோன் மலையில் பிறந்தது.

அரராத்தின் நீதிபரர், சீராயின் மகிமைப் பிதா, சீயோனின் பரிசுத்தர், கல்வாரிச் சிகரத்தில் அன்பின் தெய்வமாய், விடுதலை வீரராய், மகிழ்ச்சியின் காரணராய், என்றும் எம்முடன் கூடவிருந்து சேமமாய் நடத்துவோராய்க் காட்சியளிக்கின்றனர். எமக்கு ஒத்தாசை வரும் பர்வதங்களுக்கு நேராக எம் கண்களை ஏறெடுத்து, அங்கே காணப்படும் இறைவனின் இயல்பையும் விருப்பையும் அனுபவிக்க முற்படுவோமானால் ஐயமோ, அச்சமோ இன்றி நம்பிக்கையோ சேமமாய் 1975-ஐ மாத்திரமல்ல, நம் வாழ்நாள் முழுவதையும் கடக்க முடியுமல்லவா?

இறைவனையறிய, அவர் விருப்பு வெறுப்புகளை உணர முற்படும் போது உலகில் உயர்வு தாழ்வு, நிறைவு குறைவோ தனி ஒருவனுக்குரியதாகத் தவ்வா?

மல்லிகை நிறையப் பூக்க

அடுக்கு மல்லிகைச் செடியை அல்லது மல்லிகைக் கொடியை, தொட்டியிலிருந்து மண் நகரைக்கு மாற்றுக. பெரல்-பூக் ஆகிய மல்லிகை பூக்கும் காத்திற், செடியின் இலை முழுவதையும் உருவி, செடியின் அடியில் பசுவாயாகப் போட்டு விடுங்கள். செடி துளிர்க்கும்போது, மொட்டும் கூட நிறையத் தோன்றும். ஒவ்வொரு பூக்கும் காலம் ஆரம்பமாகும் போது இப்படிச் செய்தால், நிறையப் பூக்கும்.

ஜோன் மில்லனின்
"கண்ணிழந்த போதிலே"
(On his Blindness)

— எஸ். ஜெபநேசன் —

ஜோன் மில்லன் என்பவர் 1607-ம் ஆண்டு தோன்றி 1674-ம் ஆண்டு வரை வாழ்ந்த ஆங்கிலக் கவிஞராவார். அவர் ஷேக்ஸ்பியருக்கு அடுத்ததாக வைத்துப் போற்றப்படுபவர். அவர் எழுதிய "சுவர்க்க நீக்கம்" உலகத்தின் மிகச் சிறந்த காவியம் எனக் கருதப்படுகின்றது. அவரின் சொந்தநல் (14 அடிப் பாடல்கள்) ஆங்கிலத்தில் தலையாணவை. கடவுள் மீது அதிக ஈடுபாடும் பத்தியும் கொண்டவர். கடவுள் தமக்கு இந்த உலகில் ஏதோ ஒரு கடமையை வைத்திருக்கின்றார்; அதனை நிறைவேற்றியாக வேண்டும் என்ற உணர்ச்சியவரிடம் இருந்தது. அந்த உணர்ச்சியால் உந்தப்பட்டு வாடாத பாமாலைகள் பலவற்றை ஆக்கி, இறைவனுக்குச் சாத்தினார்.

இந்த மகாகவிஞர் ஓயாத உழைப்பின் காரணமாகத் தமது 44 வது வயதில் கண் பார்வையை இழந்தார். அந்தச் சோகம் அவரை மிகவும் வாட்டியது; இறைவனிடம் அதனைப் பற்றி முறையிட்டுத் தன் உணர்ச்சியைக் கொட்டினார். அந்தச் சோகத்தில் முனைத்துத் தான் "கண்ணிழந்ததனைப் பற்றி" அவர் பாடிய பாடல். உண்மையும், உத்தம குணமும் உள்ள ஊழியக் காரணப் போல அவர் சிந்திக்கின்றார்:—

பரந்த இருண்ட உலகிலே, வாழ்வில் பாதி முடியுமுன்னரே பார்வையை இழந்துவிட்டதனை நான் சிந்திக்கத் தலைப்படுகிறேன். என் கவிதை எழுதும் ஆற்றலை நான் சோரவிடுவது எனக்கு மரணம்போலவருகின்றது. எனினும், என் ஆண்டவரை அத்தா வந்தைக் கொண்டு சேவித்து அவரின் கோபத்தினின்றும் தப்பித் துக்கொள்ள விரும்பினாலும், அத்திறமை இப்பொழுது வீணாக் கின்றிடத்தில் பொதிந்து கிடக்கிறது. இவ்வேளையில் நான் என் ஆண்டவரே! கண்ணை எடுத்த பின்பு, கண்ணின் உதவி கொண்டு செல்லும் பணியை நீர் எதிர்பார்க்கலாமா என்று மதியின் போலக் கேட்கின்றேன்.

இவ்வாறு முதல் ஏழு அடிகளில் மில்லன் தன் சோகமான அனுபவத்தை வெளிக்காட்டுகின்றார். அவர் கையாளும் சொற்கள் நாம் படிக்கும்பொழுது அவர் சோகத்தை உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது.

When I consider how my light is spent
E're half my days in this dark world and wide
And that one talent which is death to hide
Lodg'd with me useless though my soul more bent
To serve therewith my Maker and present
My true account lest he returning chide
Doth God exact day labour light denied
I fondly ask

என்பது அவரது வாசகம். இப்படியாக அவர் மனம் வருந்தினாலும், அவர் உள்ளத்தில் பலம் வாய்ந்த விசுவாச அடித்தளம் இருந்தது. அவ்விசுவாசம் அவருக்கு நல்ல புத்திமதி உறுகின்றது.

பொறுமை என் ஆத்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.

மனிதனுடைய பணியையோ தான் கொடுத்த தாலந்துகையோ கடவுள் வேண்டுவதில்லை. தான் கொடுத்த சிறு சுமையைப் பொறுமையோடு சகித்துக்கொள்பவர்கள் கடவுளுக்கு நற்றெருண்டு புரிகின்றனர். இறைவன் பெரும் மகாராஜன். அவன் ஆணையைச் சமூகத்திற்குள்ளே மேலாகவும், நாடுகளின் மேலாகவும் கொண்டு நடத்த ஆயிரம் ஆயிரம் மக்கள் காத்திருக்கின்றனர். எனவே, பொறுமையுடன் ஒன்று செய்வாமல் நிற்பவர்களுக்கு கடவுளுக்குத் தொண்டாற்றுகின்றனர்;

இவ்வாறு மில்லன் தமது சோகத்திற்குச் சமாதானம் கண்டுகொள்கின்றார். அவர் மிகுந்த கம்பீரத்துடனும், பயபதியுடன் இந்த ஆறுதலின் செய்தியைத் தருகின்றார்.

But Patience to prevent
That murmur soon replies God doth not need
Either mans work or his own gifts; who best
Bear his mild yoke they serve him best: His state
Is kingly: thousands at his bidding speed
And post over land ocean without rest
They also serve who only stand and wait.

கண்ணிழந்ததனைப் பற்றிய பாடல் ஜோன் மில்லனின் மிகச் சிறந்த 14 அடிப் பாடலாகும். 44 வது வயதில் தன்னை வந்து தாக்கிய கொடுமையை எண்ணி, சாகசாதையாகக் கூறுவதனால் இதில் உண்மையான அனுபவம் காணப்படுகின்றது. அவரின் நிலையும், அதற்கவர் கூறும் சமாதானமும் படிப்பவர் உள்ளத்தைத் தொடுகின்றது.

அவர் கையாண்ட 14 அடிப் பாடலில் முற்பகுதியில் கடல் அலை பொங்கி எழுவதனைப் போலவும், பிற்பகுதியில் கடல் அலை பின்வாங்குவதனைப் போலவும் உணர்ச்சி காணப்படும் இந்தக் கவிதையிலும் முதல் எட்டு அடியிலும் (Octave) மில்லனின் ஏக்கம் கடல் அலையைப் போலப் பொங்கி எழுகின்றது. அவரின் ஆத்திரம் சிறிது சிறிதாக வளர்ச்சியடைந்து, பின்னர் எட்டாவது அடியில், கடவுள் ஒளியின்றி ஒளியிறு செயல்பு பணியை எதிர் பார்க்கலாமோ? என்ற அவிசுவாசமான கேள்வியில் உச்சக்கட்டத்தையடைகின்றது. உடனடியாக அந்த உணர்ச்சியிலையின் கொந்தளிப்பு அடக்கப்பட்டுவிடுகின்றது அடுத்த ஆறு அடிகளிலும் (Sestet) அலை பின்வாங்கிச் செல்கின்றது. அந்த அடிகளில் மில்லன் கடவுளின் சித்தத்தை மனப் பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்வது கூறப்படுகின்றது. பத்தியுடனும், கம்பீரத் தொனியுடனும் அவர் கடவுள் செய்கைகளுக்கு நியாயம் காட்டுகின்றார். They also serve who only stand and wait என்ற மகோன்னதமான வாசகத்தில், சர்வ வல்லமையுள்ள தன் சிருஷ்டிகளின் சித்தத்திற்குத் தன்னைத் தாழ்மையுடனும் பணிவுடன் அர்ப்பணித்துவருவதாகக் கூறுகின்றார்.

ஐயா உமது சித்தம் ஆகிடவே வேணும் சீவனே மரணமோ மறுமையோ

யாவில் என் நிறத்த தேவி?

ஐயா உமது சித்தம் ஆகிடவே வேணும்

என்று பாடிய தமிழ்க் கவிஞனும் இத்தகைய அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்?

திராசனம்

புதுவருடம்

பராக்ரமசாலியே கர்த்தர் உன்னோடு கூட இருக்கிறார்

கர்த்தருடைய தூதன் வந்து கிடையோனுடன் பேசுகிறார். கிடையோன் மீதியானியருக்குப் பயந்து தனிமையாக ஓரிடத்திலிருந்து கோதுமையைப் போரடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். அத்தூதன் அவனைப் பார்த்து, "பராக்ரமசாலியே, கர்த்தர் உன்னோடு கூட இருக்கிறார்" என்கிறார்.

இது கிடையோனைப் பேசச் செய்கிறது. அவன் அத்தேவதூதனைப் பார்த்துக் "கர்த்தர் எங்கோடே இருந்தால், இவையெல்லாம் எங்களுக்கு நேரிடுவானே? கர்த்தர் எங்களை எகிப்திலிருந்து கொண்டு வரவில்லையா" என்று, எங்கள் பிதாக்கள் எங்களுக்கு விவரித்துச் சொன்ன அவருடைய அம்புதங்களுள்ளாம் எங்கே? என்கிறான். (நியாயாதிபதிகள் 6 : 13)

சரியான கேள்வி. ஒரு சாதாரண மனுஷனுடைய மனதிலே எழும்பக் கூடிய கேள்வி. நாமுங்கூடப் பல வேளைகளிலும் இப்படியான கேள்வியைக் கேட்கிறோம். கடவுள் எம்முடன் இருந்தால், எமக்கு இப்படியெல்லாம் நடப்பானே? பின்னேப் பேற்றில் லாதிருக்கிறோம். அல்லது, பிறந்த பின்னே மரித்துவிடுகிறோம். அல்லது, அப்பின்னே எனது விருப்பத்திற்குத் தக்கதாக நடப்பதில்லை. அல்லது, என் கணவர் மரித்துவிட்டார்; கடவுள் என்னுடன் இருந்தால், ஏன் இப்படி நடக்கவேண்டும்? ஏன் என்னுடைய குடும்பத்திற்கு மூழ்ப்பம் ஏற்படவேண்டும்?

அல்லது, நான் வேலை செய்யுமிடத்தில் நடக்கும் காரியங்கள் எனக்குப் புரியவில்லை; எனக்குக் கீழே வேலைசெய்து கொண்டிருந்தவர் எனக்கு மேலே உயர்த்தப்பட்டுள்ளார்; அல்லது, எனது அதிகாரி ஏன் என்னுடன் எப்பொழுதும் கோபமாகப் பேசுகிறார்; அநியாயமாக நடந்து கொள்கிறார்;

அல்லது, பாடசாலையிலே நான் எவ்வளவு திறமையாகச் செய்தாலும், எனது ஆசிரியர் ஏன் என்னை வெறுப்பதுபோல் காணப்படுகிறார் என்றெல்லாம் நாம் மனம் நொந்து கொள்கிறோம்.

கடவுள் எம்முடன் இருந்தால், நாம் ஏன் இப்படியான அநியாயங்களுக்கு ஆளக்கூடுகிறோம் என்று எவரும் கேட்கலாம்.

எம்மில் பலரும் இப்படியான சந்தர்ப்பங்களிலே கடவுள் எம்முடன் இருக்கிறாரோ என்று சந்தேகிக்கிறோம். கடவுள் என்னைக் கைவிட்டுவிட்டார் என்று கூடச் சொல்லிவிடுகிறோம்.

கிடையோனின் அழைப்பைத் திரும்பவும் பார்ப்போம். கிடையோன் கடவுளை அறிந்திருந்தான். கடவுள் தம்முடன் கூட இருந்தால், தாம் மீதியானியருடைய கையில் ஏன் கிண்கிண்டப்படவேண்டுமென்று கேட்கிறான். இது ஒரு பிரச்சனையாகக் காணப்படுகிறது.

அதே வேளையிலே, அப்பிரச்சனை வந்ததும் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறது. கடவுள் எம்முடன் இருந்தால், நாம் இப்படித் தொல்லைக்குள் அகப்படமாட்டோம். ஆகையினால், கடவுள் எம்மைக் கைவிட்டுவிட்டார் என்றவிதமாக விடை கூறுகிறான்.

நாமும் பல வேளைகளிலும் விஷயத்தைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளாமல் முடிவுக்கு வந்துவிடுகிறோம். இதனால்தான் நாம் பெரிய பிரச்சனைகளை ஆளக்கூடுகிறோம். We jump into conclusions without going through all the facts relating to a problem. வேலை எதலத்திலோ, பாடசாலையிலோ, வீட்டில்லா பலதடவைகளிலும், பெரிய பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. இவைகளுக்கு முக்கிய காரணமாக இருப்பது சீக்கிரமான முடிவுக்கு வருவதே.

கிடையோனின் கதை அத்துடன் முடியவில்லை; கர்த்தருடைய தூதன் இன்னும் அவனுடன் பேசுகிறார். இறுதியிலே கிடையோனுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய பதில் கிட்டுகிறது. அதற்குக் கர்த்தர், "நான் உன்னோடு இருப்பேன். ஒரே மனுஷனை முறியடிப்பது போல், நீ மீதியானியரை முறியடிப்பாய்" என்கிறார்.

(நியாயாதிபதிகள் 6 : 16)

நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு நோக்கத்துடன் படைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஒவ்வொருவரும் ஒரு குறிப்பான நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இந்த அழைப்பு சூழியாக எமக்கு விளங்கப்படுத்தப்படுகிறது. பல சந்தர்ப்பங்களிலும் எமது வாழ்க்கையில் கடவுளின் சித்தம் என்ன என்பது புரிவதற்குக் கிரமமாக இருக்கிறது. விசேஷமாகக் கண்டங்கள், துன்பங்கள் வரும்போது நாம் அந்த அழைப்பை, கடவுளின் சித்தத்தை அறிய, ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிடுகிறோம். ஏனெனில், அவர் எம்மோடே கூட இருக்கிறார்; எப்பொழுதும் எம்பக்கத்தில் இருக்கிறார் என்பதை மறந்துவிடுகிறோம்.

மீதியானியரை முறியடிக்கும் பொறுப்பு கிடையோனுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அவனோ அதைத் தட்டிக்கழிக்க எத்தனிக்கிறான்; சாட்டுகள் சொல்லுகிறான்; கடவுள் தன்னுடன் இருக்கிறாரென்பதைச் சந்தேகிக்கிறான். அந்தவேளையிலே அவனுக்கு அவர் அவனுடன் இருக்கிறார் என்றும், அந்தப் பலத்தோடே அவன் மீதியானியரின் அக்கிரமத்தை அகற்றி, எப்பொழுதும் இஸ்ரவேலுடன் இருக்கிறார் என்ற அந்தப் பெரிய உண்மையை எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்றும் கூறப்படுகிறது. அவன் அதைச் செய்துமுடிக்கிறான்.

கடவுள் எப்பொழுதும் எம்முடன் இருக்கிறார். ஆனால், பல தடவைகளிலும் நாம் அதை மறந்துவிடுகிறோம். எபிரேயர் நிரும்பம் 13 : 5 ஐப் பாருங்கள்.

"நான் உன்னைவிட்டு விலகுவதெயில்லை, உன்னை எகலிடுவதெயில்லை" என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

விவாகம்

சென்ற மாதம் 18-ம் திகதி சனிக்கிழமை 4-30 மணிக்கு யாழ்ப்பாணம் பரி. பேதுரு ஆலயத்தில் ஒரு பரிசுத்த விவாகம் வண. K. S. ஜெயசிங்கம் அவர்களால் நடாத்தப்பட்டது. மணமகள் முன்னாள் சென். ஜோன்ஸ் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. D. N. இராசரத்தினம், திருமதி இராசரத்தினம் ஆகியோரின் புதல்வரும், இலங்கைக் கடற்படை யைச் சேர்ந்தவருமான திரு. A. G. S. இராசரத்தினம், மணமகள் தெல்லிப்பழை திரு. A. R. சிதம்பரப்பிள்ளை, காலஞ்சென்ற பாக்கியம் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோரின் புதல்வி இராசரத்தினம்.

வண. E. S. நொடர் மணமக்களுக்கு நல்லுபதேசம் கூறினார்.

ஊழியர் இடமாற்றம்

சென்ற மாதம் 26-ம் திகதி வெளியான தென் இந்திய திருச்சபை ஊழியர் இடமாற்றத் திட்டத்தின்படி சகல ஊழியர்களும் இவ்வருடம் இடமாற்றம் பெறுவர் என அறியப்படுகிறது.

அத்திட்டம் பின்வருமாறு:—

அராலி: வண. L. N. ஹிச்சோக் ஆண்க்கோட்டை: வண. S. P. விஜயரத்தினம்;

அனவெட்டி: திரு. W. M. சண்டிலிப்பாய் } தேவதாசன்,

உசன் திரு. J. C. கணகரத்தினம்.

உடுவில்: வண. D. R. அம்பலவாணர்.

அச்சவேலி: வண. சாம் தம்பு. உடுப்பிட்டி: வண. E. D. இராசரத்தினம்;

இனுவில்: திரு. S. ஜெயநேசன். பண்டத்தரிப்பு: வண. D. L. இரத்தினசிங்கம்.

நெடுந்தீவு: திரு. S. தர்மசுவசிங்கம்.

புக்குடுவிலு: திரு. G. Y. நவரத்தினம்.

வட்டுக்கோட்டை: ———

தெல்லிப்பழை: வண. S. N. குணநாதன்;

கவிசேஷங்கள் நாம் படிக்கும்போது இந்த உண்மை பலமாக விளங்குகிறது. இயேசுகிறிஸ்துவின் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்த உண்மையை வெளிப்படுத்தும் சம்பவங்களால் நிறைந்திருந்தன என்பார் பார்த்தோமே.

பேதுருவும் அவனுடன் இருந்தவர்களும் இரவு முழுவதும் மீள்பிடிக்க எத்தனித்து ஒன்றும் கிடைக்காமல் களைத்தவர்களாய் இருந்த வேளையிலே இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, "ஒன்றும் இல்லை அநியாயமாய் அல்லவோ. ஒரு மீனிலும் பிடிக்கவில்லையே என்று மனம் சோர்ந்திருக்கலாம். அந்தவேளையிலே இயேசு வந்து வலையை மறுப்படிந்து அப்படியே செய்கிறார். அங்கே அதிசயிக்கத்தக்கதாக அளவுகணக்கில்லாமல் மீன்கள் அகப்படுகின்றன."

நான்கு நாட்களாக கல்வறையிலே அடக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த லாசரு உயிரோடு எழுப்பப்படுகிறான். அவனுடைய சகோதரிகளான மாதாசாரும், மரியாரும் இயேசுவைப் பார்த்து, "நீர் எங்களுடன் இருந்திருந்தால், எமது சகோதரன் மரித்திருக்கமாட்டான்" என்கிறார்கள். ஆனால், இயேசு அந்தவேளையிலே தாம் அவர்களுடன் எப்பொழுதும் இருக்கிறார் என்று காட்டுகிறார்.

பல தடவைகளிலும் நாம் கடவுள் எம்மைக் கைவிட்டு விட்டார் என்று நினைந்து, அநியாயமாக எம்மைத் தொல்லைகளுக்குள்ளும் இலாபஞ்சல்களுக்குள்ளும் ஆளக்கிட்டுக் கொள்ளுகிறோம். கடவுள் எப்பொழுதும் எம்முடன் இருக்கிறார். இயேசுவின் சமூகம் எமக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. வார்த்தைகளால் மட்டும் அவர் எம்மைத் தேற்றுவதில்லை. செயல் மூலம் அவர் தமது பிரசன்னத்தை எமக்குக் காட்டுகிறார். எமது பிரச்சனைகளுக்கு, மீதியானியரின் தொல்லைகளிலிருந்து எப்படித் தீர்வோன் மூலம் அவர் இஸ்ரவேல் சனங்களை விடுவித்தாரோ, அதேபோல் கடவுள் எப்பொழுதும் எம்மோடு கூட இருந்து எம்மைக் காக்கிறார்.

இதோ முடிவு பரியந்தம் நான் உங்களுடனே கூட இருக்கிறேன் என்ற ஆண்டவர், எல்லா உண்மைக்கும் அங்கீகாரத்திற்கும் பாத்திரமானவர். அவர் வாக்கு மாறாதவர். இந்த விசுவாசத்திலே நாம் உறுதி கொண்டு நமது நாளாந்த சீவியத்தை ஒட்டிக் கொண்டு போவோம். 1978-ம் ஆண்டில் அவர் சமூகம் உங்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் நிறைவாய் இருப்பதாக;

— S. M. பவன்

சாவகச்சேரி: வண. K. S. ஜெயசிங்கம்.

நுணவில்: வண. N. கதிரவேலு. ஏழாலை வடக்கு } வண. N. கப் ஏழாலை தெற்கு } வண. N. W. G. கருணராசா;

நவாலி: வண. C. மதனராஜா, முளாய்: திரு. A. பிறையமுார். வரணி—குடத்தலை: திரு. J. S. மாரக்கன்கு.

காரைநகர்: வண. S. P. ஜெயசிங்கம்.

கொழும்பு } வண. S. T. ஆசிரிவாதம், திரு. S. மனோபவன்;

ஆச்சிரமத்தில் ஞான ஒடுக்கம்

சென்ற மாதம் 3-ம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை சுன்னகம் கிறிஸ்தவ சேவ ஆச்சிரமத்தில் அரை நாள் ஞான ஒடுக்கம் ஒன்று பொதுமக்களுக்காக நடைபெற்றது வருட முடிவிலான இந்த ஞான ஒடுக்கத்தில் வண: சாம் அக்பிரட் நான்கு சொற்பொழிவுகள் நடாத்தினர். மத்தியானம் 12.30 மணிக்கு நடைபெற்ற ஐக்கிய போசனத்துடன் ஞான ஒடுக்கம் முடிவுற்றது.

மறுமைப்பிரவேசம்

அராலித் திருச்சபையைச் சேர்ந்த திருமதி ஞானபூரணம் சென்ற மாதம் 18-ம் திகதி புதன்கிழமை மரணமடைந்தார். இவர் காலஞ்சென்ற திரு. S. மயில்வாகனத்தின் அருமை மனைவியும், மானிப்பாய் திருமதி மதியாபரணம், திரு. மதியாபரணம், திரு. மகேசன், திரு. மகேந்திரன் J. P., திரு. ஞானேந்திரன் ஆகியோரின் அன்புத் தாயாருமாவார். அன்றைய நல்லடக்க ஆராதனை வண. S. N. கருணாநாதன் அவர்களால் நடாத்தப்பட்டது. அராலி ஊழியன் திரு. S. J. மானிக்கம் திருமதி மயில்வாகனத்தின் பத்தி, பணிவு, அன்பு என்பனவற்றையெல்லாம் பாராட்டுரை வழங்கினார்.

The Morning Star

3rd January, 1975

The Path of Faith

To all readers of *The Morning Star*, I offer my best wishes, as its regular reader and subscriber, now for over sixty years. I pray that the good Lord, whom we love and serve, and in whom is our trust, will bless you all richly in the New Year, and help every one to be a blessing to our country and to all people among whom we live and move.

No one can be certain, of course, of what 1975 brings to us, to our Churches and homes, or to our country and our people. But, prosperity or adversity, joy or sorrow, victory or defeat, they are not really very different from one another. It is the path of Faith which we take, that will make all the difference to our life, as individuals or groups, small or large.

With God, or without God, will make a great difference. Prosperity without God will be adversity; adversity, with God as partner of our life, will really be prosperity. This is certain.

Faith is a subject dealt with in our Bible, both in the Old Testament, and in the New.

Many people have a wrong idea that Faith is only believing certain facts as correct. Belief in certain facts or ideas is only a part of Faith. St. John wrote about Faith as a great weapon, which gave to man victory in the battles of life. See I John 5:4. St. Paul wrote that Faith was 'shield,' an important armour, for every soldier to put on. See Ephesians 6:16; also I Thessalonians 5:8; I Timothy 1:19; 6:12. The same idea is expressed in Hebrews 10:23.

Faith is, primarily, commitment of one's life and all into God's Hand. Faith means placing one's trust in God, and not in oneself or on anything he possessed. This Faith is a great Power, which enables a man or woman or child, to face bravely any difficulty. It enables one to walk through dark valleys and lonely deserts, with courage and peace of mind; and also without uncertainties or doubts, or any despair.

Those interested may look at Psalm 31:5; 37:3; 37:5; 115:11; 118:8; Isaiah 26:4; 50:10; Jeremiah 17:7; St. Matthew 13:58; 17:20; St. Luke 17:6; St. John 14:12.

Whatever may come in 1975, if only we would walk in the path of Faith, with full trust in our God, there is not the slightest doubt, that this New Year will be to our Churches and members, as well as to our country, a time of great prosperity and forward march.

To every reader, I offer my best wishes for a happy and blessed New Year. Every day, let us be walking in the path of Faith.

Rev. Dr. James S. Mather

World Food Conference

By E. P. Rasiah

Nothing is older than the struggle for food. From the time the primitive hunters stalked the animals of the jungle and the cultivators dug the ground to induce grain to grow, man has been battling with hunger. History is replete with his failures. The Bible has chronicled one famine after another. Food was in such short supply in ancient Athens, that visiting merchant vessels were compelled to share their food-supplies with the city-folks. Romans had prayed at the feet of Olympus for food. Every generation in medieval Europe had suffered from famine. The extremely poor are said to have eaten cats, dogs and the droppings of birds. Some starving mothers had eaten their dying children consequent to unbearable hunger. Famine had driven certain people of backward countries to resort even to cannibalism.

According to Lester Brown, a leading food expert from U. S. A., "The world's reserves of grain just now have reached 22 years'

low level—equal to 26 days' supplies as against 95 days' supplies in normal times. Even the U. S. A. was no longer the bottomless cornucopia that it once was." Against this gloomy backdrop, nearly a 1000 delegates from about a 100 nations and a dozen International organisations had gathered in Rome recently for the World Food Conference sponsored by the U. N. O. It was the first instance of a concerted global effort in history to tackle the problem of hunger. For 12 days, the delegates had discussed measures, "to secure food for the starving and also about a drive to mobilise technological and financial aids from the wealthy, industrial and oil-exporting States to help along 100 poorer nations increase their food output." A Committee of 36 member nations, including Ceylon, has been appointed to implement the decisions.

Parson Thomas Malthus, an English Economist, nearly a century ago had predicted "that the population would out-run man's capacity to produce food. Of nearly half a million people suffering from some form of hunger,

10,000 die of starvation each week in Africa, Asia and Latin America. There were severe shortages of food in Brazil and Bangla Desh." India alone will need 8 to 10 million tons of food in the ensuing year from outside sources; or else 30 million people will have to starve. Experts say that India's 2.2% annual population growth rate will double the country's current population of 596 millions by the year 2000 A. D. Likewise, there is the prospect of population explosion in other countries. The apparent inability or unwillingness of many under-developed countries to adopt family-planning has embittered many agricultural economists.

Shepherd, a News-paper Correspondent, has reported that "In the worst affected areas of Bangla Desh, gruel-kitchen, have been installed. They provide a watery mess of broken wheat with fragments of pumpkin and some leafy vegetables. In one village even Hindus (traditionally vegetarians) were consuming dead cattle and buffaloes driven by starvation."

Norman Barlorg, winner of the 1970 Nobel Peace Prize for his development of wheat strains, has said "...you cannot have political stability based on empty stomachs and poverty." We know shortages and high prices of food have contributed to the toppling of governments in certain countries—Haile Selassie, Emperor of Ethiopia being the latest victim. Dr. John Knowles, President of the Rockefeller Foundation, has warned. "We will see increasing famine, pestilence and the extermination of a large number of people, if early action is not taken by world-leaders."

Severe drought threatened the wells and tanks—the life-line of the cultivators of North-Ceylon—to go dry; but the recent rains have averted that calamity. It is, however, feared that the paddy harvest will fail and 1975 may turn out to be a year of Famine. Will Jaffna too be forced to face the fate of Bangla Desh and experience its distress and hardships? Timely action is needed on the part of all.

The Fifth Assembly of the Asian Church Women's Conference

By MARJORIE JEYASINGAM

The Asian Church Women's Conference (A. C. W. C.) came into existence sixteen years ago when seventy Church women leaders came together in Hongkong as the first Assembly in October, 1958.

As a result of the second World War radical changes took place in Asia and her relationships. Nations were gradually regaining independence in these regions. Asian Churches were emerging with a renewed faith in God and a new sense of being God's Church placed in the settings of their own nations

Wedding

Methodist Church, Kolapitiya, was the scene of a pretty wedding, on Saturday, the 28th December, 1974, when Mr. Pathmajeyan Mills, son of Mr. & Mrs. C. T. E. Mills of Green Villa, Manipay, married Miss Seethaluxmy Sinnatamby, daughter of Mr. & Mrs. A. T. Sinnatamby of Ratnahara Place, Dehiwala. The Rev. S. M. Jacob officiated, assisted by the Rev. D. R. Ambalavanar. The homily was preached by the Rev. Dr. James S. Mather.

and Churches. These motivating factors led to the formation of the A. C. W. C. as an organ of continuing fellowship, uniting the Church Women in witness and service.

The A. C. W. C. works in association with the Christian Conference (C. C. A.) It consists of women belonging to the member Churches of the C. C. A. in seventeen countries in Asia.

Its main project is the promotion of the Fellowship of the Least Coin, a worldwide ecumenical movement of Prayer. The least coin, often despised and rejected, has become a miracle when it has been set aside with concern and love for those in pain, distress, famine, war conditions etc. One cannot estimate the mighty deeds it has done in the utmost parts of the earth.

The A. C. W. C. normally meets every four years. The Assembly brings together women representatives from Churches in seventeen countries, besides fraternal delegates and guests from other parts of the world for a time of fellowship and enrichment as well as to set forth goals for the next four years.

Wattana Wittiya Academy, situated on a large and beautiful campus in Bangkok, the first Boarding School for Girls in Thailand started by the Protestant Missionaries from U. S. A. in May 1874, was the venue of the 5th Assembly of the A. C. W. C. Hundred and ten delegates and observers, fraternal delegates and guests met there from October 18—24 1974 to live, share, study, discuss, listen and pray together.

The Conference started on the morning of the 18th when delegates marched in their national costumes with their National Flags singing the Conference hymn "Raise the Cross, sign of Victory." The Thailand Theological Seminary Orchestra Choir with their stringed instruments peculiar to Thailand gave special renderings of Thai Music which lent inspiration to the opening worship at the Wattana International Church!

Greetings were given by H. E. Deputy Minister of Education, Dr. Kaw Swadi-Panich, General Secretary of the C. C. A. Dr. Yap Kim Haw, and the Principal of the Theological Seminary. The Vice Chairman of the A. C. W. C. Mrs. Ang Kim Kait, in the absence of the Chairman, gave the inaugural message.

(To be continued)